

מסורת הש"ס

(א) [בצל י.], (ג) דקדושין לט: [ומספסת סוף פ"י], (ג) [נדקדושין שם ע"ש], (ד) [מפס"י ד"ה לעולם כי ובשלהי פ"ק דקדושין כי משמע דלא גרים לכל זה וכ"כ הס"ח], (ה) [נדקדושין לט: ת.], (ו) [פסחים ת. יומא יא.], [נדקדושין לט:], (ז) [ג"ל אלמלי ע"י מוסף מגילה כח.], (ח) [ג"ל מממן]

מוסף רש"י

בעומד ואומר. מנעזר יוס (ביצה ז.). שאין תחיית המתים תלויה בה. נזאזו מתן שכר להודיען שאין מתן שכר אלא לעולם הזה (קדושין טז.). ודלמא לא הוי הכי. לא יאדע הדגדג הזה לעולם אלא מאריכון ימיו ושנותיו (שם). למען תפוש את בית ישראל בלבם. שמפשו נלגס בהכריז עבודת כוכבים דכס משמע קרא (שם). והאמר ר' אלעזר כו'. והיכל אמרינן דר' יעקב מעשה חזא (שם). איך אלך. למשחא חל דור, ואע"פ שגלותו של מקום היה הכי ירה (פסחים ח.). אלמלא דרשיה אחר להאי קרא. דלמען יעב לך נעולם הכא (קדושין טז.). הדרן עלך מסכת חולין

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

נעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגיא. כזית הלל במסכת זבילה (דף י.). **פירי חדסי.** זבילים שהטילה אותם האס ולא עמדה מעליהם מעולם ולא קנתה לו חזרו ללוי דאסור לזכות בהן כל זמן שהאס רוצנת עליהם ולוי היה צריך לילך לקנות ומה שלא קנה אינו יכול להקנות ואס יקנה לו בסודר

דליסגבהו. אמהות וליקניניהו לוי לפירות על ידי חזירו ויקנהו לוי ניהלך בסודר: **מתני'** **שהיא כאיסר.** שאין זה חסרון כיס אלא דבר מועט: **גמ'** **שמתן שכרה נזדה.** כגון כבוד אב ואם ושלות הקן שלא תוכל להצין ^(א) מתן

מצות חמורות שבתורה: **גמ'** ^(א)תניא דבי ר' יעקב אומר אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה בכבוד אב ואם כתיב ^(ב)למען יאריכון ימיו ולמען ייטב לך בשילוח הקן כתיב למען ייטב לך והארכת ימים הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות ועלה ושלח את האם ולקח את הבנים ובחזרתו נפל ומת היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה אלא למען יאריכון ימיו ^(ג)יבועולם שכולו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכולו טוב ^(ד)ודלמא ^(ה)לא הוה הכי ר' יעקב מעשה חזא ודלמא מהרהר בעבירה הוה מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה ודלמא מהרהר בעבודה זרה הוה דכתיב ^(ו)למען תפוש את בית ישראל בלבם ^(ז)ואמר רב אחא בר יעקב זו מחשבת עבודה זרה הכי קאמר אם איתא דאיכא ^(ח)שכר מצות בהאי עלמא תהני ליה ותנן עליה דלא ליתי לידי ההורור וליתוק אלא שכר מצות בהאי עלמא ליכא ^(ט)והאמר ר' אלעזר שלוחי מצוה אינן נוזקים בחזרתם שאני והאמר רבי אלעזר שלוחי מצוה אינן נוזקים לא בהליכתן ולא בחזרתן סולם רעוע הוה ומקום דקבוע היוקא שאני דכתיב ^(י)ויאמר שמואל איך אלך ושמע שואל והרגני אמר רב יוסף ^(יא)אלמלא דרשיה אחר להאי קרא כרכי יעקב בר ברתיה לא חטא מאי הוא איכא דאמרי כי האי מעשה חזא ואיכא דאמרי לישנא דרבי חוצפית המתורגמן חזא דהוה מוטלת באשפה אמר פה שהפיק מרגליות ילחוך עפר והוא לא ידע למען ייטב לך בעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיו בעולם שכולו ארוך:

פרק שנים עשר חולין קמב.

שכרה שעתידין המתים להחיות: **לעולם שכולו טוב.** שאין זו לא היזק ולא יסורין אלא טובה. ובשלהי פרק קמא דקדושין (דף לט.): אמרינן דרבי יעקב עובדא חזא נאחד שאמר לו אביו עלה לזירה והבא לי גוזלות ועלה ושלח את האס ונטל את הבנים וקיים כבוד אב ואם ושלות הקן ובחזרתו נפל ומת היכן טובתו של זה והיכן אריכות ימיו אלא הוי אומר

למען ייטב לך לעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיו (לעולם שכולו ארוך:

הדרן עלך שלוח הקן וסליקא לה מסכת חולין

מצות חמורות שבתורה: **גמ'** ^(א)תניא דבי ר' יעקב אומר אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה בכבוד אב ואם כתיב ^(ב)למען יאריכון ימיו ולמען ייטב לך בשילוח הקן כתיב למען ייטב לך והארכת ימים הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות ועלה ושלח את האם ולקח את הבנים ובחזרתו נפל ומת היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה אלא למען יאריכון ימיו ^(ג)יבועולם שכולו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכולו טוב ^(ד)ודלמא ^(ה)לא הוה הכי ר' יעקב מעשה חזא ודלמא מהרהר בעבירה הוה מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה ודלמא מהרהר בעבודה זרה הוה דכתיב ^(ו)למען תפוש את בית ישראל בלבם ^(ז)ואמר רב אחא בר יעקב זו מחשבת עבודה זרה הכי קאמר אם איתא דאיכא ^(ח)שכר מצות בהאי עלמא תהני ליה ותנן עליה דלא ליתי לידי ההורור וליתוק אלא שכר מצות בהאי עלמא ליכא ^(ט)והאמר ר' אלעזר שלוחי מצוה אינן נוזקים בחזרתם שאני והאמר רבי אלעזר שלוחי מצוה אינן נוזקים לא בהליכתן ולא בחזרתן סולם רעוע הוה ומקום דקבוע היוקא שאני דכתיב ^(י)ויאמר שמואל איך אלך ושמע שואל והרגני אמר רב יוסף ^(יא)אלמלא דרשיה אחר להאי קרא כרכי יעקב בר ברתיה לא חטא מאי הוא איכא דאמרי כי האי מעשה חזא ואיכא דאמרי לישנא דרבי חוצפית המתורגמן חזא דהוה מוטלת באשפה אמר פה שהפיק מרגליות ילחוך עפר והוא לא ידע למען ייטב לך בעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיו בעולם שכולו ארוך:

הדרן עלך שילוח הקן וסליקא לה מסכת חולין

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

עין משפט ונר מצוה

ל ב א מיי פ"ג מהל' שחיטה הל' יט סמג עשין סה (טושי"ע י"ד סי' רנא):

ב ג ב [מיי פ"ח מהלכות תשובה הלכה א ופי"ט הלכה א]:

—●●—

תורה אור השלם

1. שלח תשלח את האם ואת הבנים תחזק לך למען ייטב לך ותארכת ימים: דברים כב ז
2. כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך ?? אלהיך למען יאריכון ימיו ולמען ייטב לך על האדמה אשר ?? אלהיך נתן לך: דברים ה טו
3. למען תפוש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעליך בגזולותיהם כלם: יחזקאל יד ה
4. ויאמר שמואל איך אלך ושמע שואל והרגני ויאמר ?? עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח לך באתי: שמואל א טו ב

—●●—

הגהות הב"ח

(א) גמ' זיל טריף כל"ז ואזו ו' נמחק: (ב) שם יאריכון ימיו לעולם:

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

(*)הדרן עלך מסכת חולין והדרך עלן. דעתן עלך מסכת חולין ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת חולין ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינו שְׁתֵּהא תוֹרַתךָ אֲמִנּוּתֵנו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּתְהא עֲמָנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. **(**חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:**

העֵרֵב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיָה כְּלָנוּ אֶנְחָנוּ וְצִאֲצֵאינוּ וְצִאֲצֵאי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ: מֵאוֹיְבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: יְהִי לְבִי תָמִיד בַּחֲקִיקָה לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ: לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיֵּיתָנִי: בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמִדְּנֵי חֲקִיקָ: אָמֵן אָמֵן אָמֵן סֵלָה וְעַד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁשִּׁמַּתְךָ חָלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שִׁמַּתְךָ חָלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת. שְׂאֲנוּ מִשְׁפִּימִים וְהֵם מִשְׁפִּימִים. אָנוּ מִשְׁפִּימִים לְדִבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מִשְׁפִּימִים לְדִבְרִים בְּטָלִים. אָנוּ עֹמְלִים וְהֵם עֹמְלִים. אָנוּ עֹמְלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאִינָן מְקַבְּלִים שְׂכָר. אָנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים. אָנוּ רָצִים לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא וְהֵם רָצִים לַבָּאֵר שַׁחַת. שְׂנֵאָמֵר וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרִידֵם לַבָּאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי דִּמִּים וּמִרְמָה לֹא יַחֲצוּ יַמִּיהֶם וְאִנִּי אֲבַטַח בָּךְ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי בָשָׁם שֶׁעֲזַרְתָּנִי לְסִים מִסֵּכַת חוֹלִין בֵּן תַּעֲזֵרָנִי לְהַתְּחִיל מִסֵּכָתוֹת וּסְפָרִים אַחֲרִים וּלְסִימָם לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקִים אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים וְאֲמוּרָאִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים יַעֲמוּד לִי וּלְזֻרְעֵי שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּי וּמִפִּי זֻרְעִי וְזֻרְעֵי עַד עוֹלָם. וְתַתְּקִים בִּי בְּהַתְּהַלֵּךְ תַּנְחָה אוֹתָךְ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלַיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ. כִּי בִי יָרְבוּ יַמְיָךְ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שְׁנוֹת חַיִּים: אוֹרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׁמְאַלָּהּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דְּהוּא עֲתִיד לְאַתְּחַדָּתָא, וּלְאַחֲיָא מִתְיָא, וּלְאַסְקָא לַחַיִּי עֲלָמָא, וּלְמַבְנָא קֶרְתָּא דִּירוּשָׁלַם, וּלְשִׁכְלַל הִיכְלִיָּה בְּגוּה, וּלְמַעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא, וּלְאַתְבָּא פּוֹלְחָנָא דְּשִׁמְיָא לְאַתְרִיָּה, וַיְמַלִּיךָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתִיָּהּ וַיִּקְרִיָּהּ, [וַיַּצְמַח פְּרָקְנָה וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָה]. בַּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמִיכוֹן וּבַחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְּאַמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקִין בְּאוּרִיתָא, דִּי בְּאַתְרָא (קְדִישָׁא) הָדִין וְדִי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי אַרְיֵי וּמִוּזְנֵי רוּיְחֵי וּפְרָקְנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי וַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

^[*] פ"י הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג, (** בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.